

Era odată o capră care avea trei iezi. Iedul cel mare și cu cel mijlociu dau prin băț de obraznici ce erau, iar cel mic era harnic și cuminte. Vorba ceea: sunt cinci degete la o mână și nu samănă toate unul cu altul.

Într-o zi, capra chemă ieziile de pe afară și le zice:

- Dragii mamei copilași, eu mă duc în pădure, ca să mai aduc ceva de ale mâncării. Dar voi încuieți ușa după mine, ascultați unul de altul și să nu cumva să deschideți până ce nu-ți auzi glasul meu. Când oi veni eu, am să vă dau de știre, ca să mă cunoașteți, ș-am să vă spun așa:

*Trei iezi cucuieți,
Mamei ușa descuieți,
Că mama v-aduce vouă:
Frunze-n buze,
Lapte-n țâțe,
Drob de sare
În spinare,
Mălăieș
În călcăieș,
Smoc de flori
Pe subsuori.*

Auzit-ați ce am spus eu?

- Da, mămucă, ziseră iezii.

- Pot să am nădejde în voi?

- Să n-ai nici o grijă, mămucă, apucară cu gura înainte cei mai mari. Noi suntem o dată băieți și ce-am vorbit o dată, vorbit rămâne.

- Dacă-i așa, apoi veniți să vă sărute mama! Dumnezeu să vă apere de cele răle și mai rămâneți cu bine!